

Manitou

Jan Nedvěď

1. Měsíc trpělivě poslouchal to,
čemu ještě včera říkali jsme zpívání,
už nás zůstalo tak na trojhlas
a ptáci oznámili, že brzy přijde svítání.

2. Ještě do žhavýho přidej trochu jehličí,
ať naposled to zavoní,
a na hodinky nekoukej,
spát půjdeme, až zvony ze vsi zazvoní.

R: A pěkně podle starých zvyků,
i když je skoro ráno, dobrou noc si popřejem
a poděkujem k východu,
že Manitu nám dopřál ještě jeden den.

3. Spousta obyčejnejch věcí tady kolem
ještě dovede nás za srdce vzít,
starý pádlo, bůhví odkud,
a bílej šátek holky, co hledala v řece klid.

4. A ranní slunce, když se korunami stromů
v mlze mezi kmeny prodírá,
a šerif, že nemůže spát, tak vezme kytaru
a něco naschvál zazpívá.

R: 3x